

Ποιμαντικές σκέψεις

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ... ΒΙΒΛΙΟ

Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου

Γνωρίζουμε όλοι τη μέριμνα της Πολιτείας αλλά και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας για την ασφάλιση των βιβλίων και την φύλαξή τους σε Δημόσιες Δημοτικές και Ιδιωτικές Βιβλιοθήκες. Στα βιβλία μεταξύ άλλων είναι αποτυπωμένη η πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας, που οφείλουμε να διαφυλάξουμε. Εξ ου και η περισσή φροντίδα που επιδεικνύεται. Βλέπουμε ότι με την τεχνολογική εξέλιξη λαμβάνεται ιδιαίτερη φροντίδα διαφυλάξεως των κειμένων και σε ψηφιακή μορφή, η οποία μάλιστα βοηθάει και στην ταχύτερη ή και ταχύτατη ανάγνωση και μελέτη τους.

Αν οφείλουμε να δείξουμε ζήλο, φροντίδα και αγάπη προς τα βιβλία, τον ίδιο τουλάχιστον ζήλο οφείλουμε να επιδιώκουμε και να επιδεικνύουμε και προς το βιβλίο της ζωής μας, γιατί με βιβλίο και μάλιστα χειρόγραφο παρομοιάζει τη ζωή μας ο Αββάς Ισαάκ ο Σύρος (*Ασκητικοί Λόγοι*, Εκδ. Αστήρ, Αθήνα, 1961, σ.145-146).

Ας δούμε όμως τι ακριβώς μας λέγει ο Αββάς:

«Η πολιτεία τούτου του κόσμου είναι παρομοία με τα γράμματα τα ευρισκόμενα εις τα σχέδια, και όταν τις θέλει και επιθυμεί, προσθέτει εις αυτά, ή αφαιρεί, ή κάμνει εναλλαγή των γραμμάτων· η πολιτεία όμως των μελλόντων πραγμάτων είναι παρόμοια με τα χειρόγραφα εκείνα, τα οποία εγράφησαν καθαρώς και εσφραγίσθησαν δια της βασιλικής σφραγίδος, εις τα οποία ούτε να προσθέσει τις δύναται, ούτε να αφαιρέσει τι. Εν όσω λοιπόν είμεθα επιδεκτικοί αλλοιώσεως, ας προσέχωμεν εις εαυτούς· και εν όσω εξουσιάζομεν εισέτι το χειρόγραφον της ζωής ημών, το οποίον εγράφη δια των ιδίων ημών χειρών, ας αγωνισθώμεν να κάμωμεν εις αυτό προσθήκην καλής πολιτείας, και ας απαλείψωμεν εξ αυτού τα ελαττώματα της πρώτης ημών διαγωγής»

(Αββάς Ισαάκ ο Σύρος).

Όσο ζούμε λοιπόν μπορούμε να το βελτιώνουμε και «να κάμωμεν εις αυτό προσθήκην καλής πολιτείας» μέχρις ότου ο Κύριος το σφραγίσει τελειωτικά για να το ανοίξει εν καιρώ και να μας κρίνει «εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα» μας, την ημέρα της Κρίσεως (βλ. Αποκάλυψη 20,12). Αν θελήσουμε τώρα να κάνουμε μία ψηφιακού

τύπου παρομοίωση, θα υποστηρίζαμε, ότι το πρώτο χειρόγραφο, το επιδεχόμενο αλλαγές, είναι ένα ζωντανό κείμενο (Word), ενώ το δεύτερο, το σφραγισμένο είναι ένα κείμενο «παγωμένο» (pdf), κείμενο, δηλαδή, χωρίς δυνατότητα αλλαγών .

Εμείς, ευχόμαστε, στην Κρίση εκείνη να βρεθεί γραμμένο το όνομά μας στο βιβλίο της ζωής (Αποκάλυψη, 13,8 και 20,15). Γένοιτο!

Προς ώρας: «Ας μάθουμε να αφηνόμαστε στον Χριστό, όπως η κλωστή περνιέται από τη βελόνα και αφήνεται σε αυτή σε τέλειο βαθμό. Τότε ο Χριστός παίρνει τη βελόνα και, πάνω στον καμβά της Ιστορίας, υφαίνει το υπέροχο εργόχειρο του βίου ενός εκάστου από εμάς, που εν μέρει το θαυμάζουμε εδώ, το απολαμβάνουμε όμως πλήρως στη βασιλεία του» (Αρχιμ. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλου, «Φωνή Κυρίου» (ΦΚ), 9 Απριλίου 2017, σ. 59, βλ. και ΦΚ 26 Μαρτίου 2017, σ. 50).

Τέλος, να σημειώσουμε ότι η σύγκριση του βίου μας ως κεντημένου υφάσματος απαντάται συχνά. Μου έκανε εντύπωση μια χαρακτηριστική φράση του γερμανού φιλοσόφου Άρτουρ Σοπενχάουερ (1788-1860): «ο καθένας μας στο πρώτο μισό της ύπαρξής του βλέπει το κεντημένο ύφασμα από την καλή του όψη. Στο δεύτερο μισό το εξετάζει από την ανάποδη· αυτή η δεύτερη είναι λιγότερο όμορφη, πλην όμως πιο διδακτική, γιατί επιτρέπει να αναγνωρίσουμε την πλοκή των νημάτων».

Κι ας μην ξεχνάμε, καθώς λέγει ο ποιητής ότι «σε μια μονάχα ημέρα ζω της ζωής μου ολάκερης τον κύκλο» (Δημήτρη Γκενάκου, *Σκαριφήματα Σελίδων Ζωής*, Αθήνα 2015, σ. 10), σαν *mutatis mutandis* η οντογένεση (ημέρας οδός) να επαναλαμβάνει την φυλογένεση ... (ολάκερη ζωή).